

Sitges: «Gays sur-mer»

Com una cançó d'estiu, amb els temes tòpics del mar, la platja, el cel, l'amor, les vacances, la vila de Sitges repeteix estiu rere estiu el mateix esquema. I entre els seus protagonistes principals destaca la colònia gai, que fa de la població el balneari gai per excel·lència de les nostres costes, junt amb Eivissa i Benidorm.

Carles GÀMEZ

Santiago Rusinol, «exponent aparatós» del Modernisme (Fuster *dixit*) va posar de moda la vila de Sitges entre els col·legues modernistes. Conten que això era l'any 1891, quan Rusinol, amb Eliseu Meifren, «es dirigia a Vilanova i la Geltrú per visitar el Museu Balaguer; en passar per Sitges, va veure el sol, el cel, el mar, les cases amb les seves flors...» (tret del fullet informatiu del Museu Cau Ferrat). La resta de la història és ben coneguda: fundació del Cau Ferrat, casa-estudi, festes modernistes, col·lecció de ferros forjats, medievalisme, ceràmiques de terrisseries catalanes, aragoneses, andaluses, etc.

Revivals. Gust d'antiquari-decorador, que igual organitzava una processó cívica per celebrar l'entronització d'un quadre d'El Greco, que representava Maeterlink. Decididament, Santiago Rusinol faria de Sitges la vila moderna per excel·lència, encara que temporalment, a cavall entre els dos segles.

Avui Sitges segueix tenint aquest caràcter «modern» (el Modernisme ha deixat pas a la Modernitat, les vidrieres ondulants als plafons-bombolla lumínics, i, la poètica de botiga, l'ha succeïda la poètica de *styling* i el *design*) cosmopolita, internacional, sobretot amb l'arribada de l'estiu, que, de segur, hauria fet les delícies de l'autor de *L'Auca del Senyor Esteve*, amb raigs làser dibuixant el firmament, el «fast-food» com a solució immediata i una extensa pol·lució gràfica, a base de plàstics i derivats, per tots els carrers.

Entre les diverses tribus que componen la població de la vila durant l'estiu destaca la colònia gay. Sit-

ges es disputa, junt amb Benidorm i Eivissa, la capitalitat gai dels Països Catalans. Així, com hi ha transvestits amb noms tant propis com «Otxoa» o «La Ojos de Espana», el nostre hauria de dir-se «La Països», així, amb ressonàncies de nom d'autopista; el repertori, no cal dir-ho, aniria des de donya Conxa Piquer fins a la Motta, amb incursions en Gelu i Salomé.

el seu «New York» amb *cow-boys d'atrezzo*, cuir i tatuatges-watercolor.

Durant el dia, la permanència obligatòria en la platja, si és possible enfront de l'hotel Calipolis, forma part d'un acte diari, solidari i gratificant. Un *parking* gai, balneari d'hammaques, que va girant-se al compàs de la marxa del sol, per acabar formant un laberint de cossos satinats. L'arena, a punt del Fahrenheit 451, obliga els ambaixadors de Sodoma a transformar-se en personatges de Mack Sennet, cada vegada que abandonen la *recamier* de lona, si no es vol acabar com un màrtir paleocristià, passat per la graella.

Encara que hi ha l'opció de la platja nudista, «Platja del Mort», a uns quants quilòmetres del poble, i aquesta pràctica constitueix un exercici molt saludable; estar-s'hi té més d'acte penitent de Setmana Santa que d'exercici naturista. D'altra banda, les llibertats físiques amb banyadors reduïts a la mínima expressió són la regla i no l'excepció. El banyador-bermuda és el preferit pel gai esnob o de gust xic.

El gai tradicional troba els seus models en l'Ursula Andress d'*El Doctor No*, el Sant Sebastià o en algun veí de Pèricles i Plató, amb *walks* i bronzejador. Les diferents olors del bronzejador acaben per formar un núvol de xarop que s'escampa pertot arreu i transforma el tros de Mediterrani parcel·lat en una mena de gaspatxo marí.

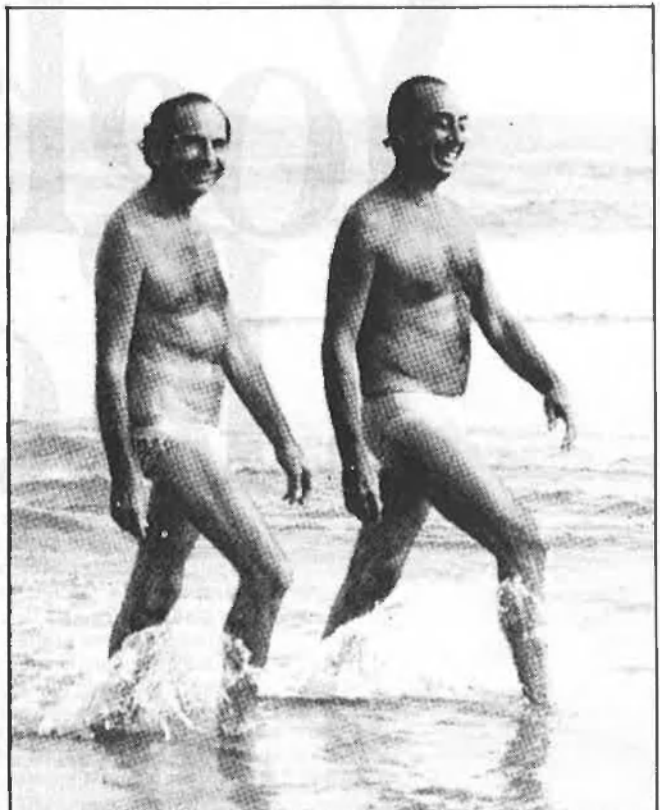
Quan la tortura solar dona descans al dia i la nit comença a moure's, els carrers de Sitges es transformen en una Babel de *pret-a-porter*, teatre de va-

«La porta de l'infern»

rietats. El seu famós «carrer del Pecat» (això del «carrer del Pecat», avui, sembla més una broma nostàlgica dels anys seixanta, perquè els nostres pecats fa temps que han entrat en la via de l'homo-

logació europea) s'ompli de gom a gom. La música sona sense pausa. Les terrasses esdevenen parlaments europeus noctàmbuls, a punt de despegar. El blanc *ad-lib* destaca sobre les pells desimmacula-

Pells desimmaculades

Sexe i platja

En una època en què per als estaments més reaccionaris la comunitat gai s'ha convertit en una espècie de «porta de l'infern» i es parla de «malediccions bíbliques», la temporada estival obri un parèntesi refrescant, on la trilogia «sexe, platja i discomúsica» compon l'agenda principal del turista gai (o no gai), enmig d'un paisatge prefabricat, turisticat. La parella heterosexual de turistes escocesos «viuen» la seua «Noche Espanola» amb sagnia i flamenco-sevillanes a manta, mentre la parella homo «viuran»

des, després de la dutxa-revelat-instamàtic. Algunes senyores semblen haver sopat maquillatge, que els regalima per les orelles. L'home orquestra ens recorda Lili Marlén.

Entre el personal gai predomina el *look macho* (tota la vida queixant-se del masclisme...). Molt de bigot-Burt Reynolds/Tom Selleck, *blue-jeans-esclatapius*, *camisetas-mass media*, camises de quadre. Fills de Sir Drake i Ben-Hur. Venerables icones germàniques conserven intactes les senyes d'identitat europea, enfront de l'«imperialisme del *leather*», sorgint com *remakes* de Jean Cocteau i Von Aschenbach.

Els clubs gais tenen tots en comú el gust pel manierisme decoratiu, el pastitx mitològic, el rococó passat

Hi predomina el «look macho»

pel filtre de l'art *nouveau*, el neoclassicisme imprevisible, la barreja sinestèsica. El Moisés de Michelangelo en or i negre xarol...

Fan la sensació de no haver llevat encara la decoració natalenca...

El carrer de Bonaventura concentra la major den-

sitat gai. El Bourbons i el Mediterráneo, locals de moda, i la discoteca Trailer, formen els vèrtexs de l'itinerari nocturn. El «Je ne regrets de rien» de la Piaf, en versió disco és el *leif motiv* musical en tots els locals. Una parella amb pinta de carnisers holandesos celebren les noces d'argent a ritme de carnaval/Georgie Dann.

L'espigó del port constitueix la meta final, per a l'encontre a «plein air», quan està a punt de iniciar-se la cançó de matinada. A prop, un monòlit ens recorda l'escriptor anglès Chesterton com un enamorat de Sitges. Els agradors posen a punt els carrers. El sol quasi ens fa l'ullet. L'últim *cow-boy* de mitjanit es retira amb l'alegria del «the end» compartit...

Yoghourt a la carta.

! Tot i que et sorprengui. El sabor Yoghourt Danone millora gairebé tots els plats que tu prepares. Amanides, postres, carns, peix... Perquè reemplaça avantatjosament tant la llet com la crema de llet. I, altrament és més sanitos.

Descobreix ara la cuina amb Yoghourt. Tramet 10 tapes de qualsevol Danone junt amb les teves dades personals a l'Apartat de Correus nº 1.500, de Barcelona i rebràs a casa teva mateix, contra reembossament de 350 pessetes, el llibre "Yoghourt a la carta". Bon profit.

